

TER OVERDENKING...._____ **door O. Vossema**_____**VERSCIJNSELEN**

Op geregelde tijden en naar aanleiding van actuele gebeurtenissen duiken er woorden op die ik normaal niet veel tegenkwam. Zo lees en hoor ik over ‘verschijnselen’ en dan gaat het natuurlijk over de angst van nu om besmet te worden met een virus. Dan moet je op jezelf gaan letten of je hoest of snottebellen hebt, dan gauw temperaturen en een test aanvragen om er achter te komen of je te maken hebt met een onschuldig niesbuitje of iets wat meer serieus is.

Bij mij gaat dat lastig omdat ik op gezette tijden spontane niesbuien heb zonder dat ik weet wat de aanleiding is. Ik heb geen hooikoorts, want het treedt in alle jaargetijden op en als ik in een pas gemaaid grasveld loop, is er niets aan de hand.

Toch heb ik verschijnselen, maar die verontrusten me totaal niet en ik laat me ook niet testen.

Het treedt b.v. op als ik vanuit de kamer achter de PC in de studeerkamer ga zitten, misschien temperatuur verschil? Het zal toch niet aan de software liggen?

Maar ik heb meer ‘verschijnselen’ die niks te maken hebben met al of niet opgelopen virussen, o.i.d.

Vooraf het met de geboorte meegekregen zondevirus speelt nog wel eens even op. Ik hoorde laatst een mevrouw op tv tegen een rechter zeggen: “Ik heb nog nooit gelogen”.

Nou dan is zij in ieder geval duidelijke de eerste. De rechter ging er niet op in want hij weet beter en die mevrouw maakt zichzelf alleen maar belachelijk.

Maar mijn ‘verschijnselen’ zijn soms lastig. Jaren geleden had ik een serieuze burn-out en daarbij kwam een onbestemd gevoel van onzekerheid en angst naar boven.

Mijn baan was ik kwijt en ik zat plotseling in de bijstand en dat was schrikken. Wat had ik nou moeten doen om dat te voorkomen? Dat is natuurlijk nakaarten, maar toch zat ik daarmee.

Dat onbestemde, nare gevoel kwam zomaar bij mij terug op het moment dat corona onze samenleving serieus beïnvloedde.

Ik dacht eerst dat zoiets niet kon, maar kreeg via een mailtje te horen van een zuster dat zij precies hetzelfde nu ook ervoer.

Een vroegere trieste gebeurtenis ging gepaard met onbestemde gevoelens en zo beleefde zij dat nu opnieuw. Ik was blij dat te lezen, want dat had ik ook en het beïnvloedde me niet positief. Maar ik ben een hemelburger, bedolven onder grootse zegeningen en genade, en ik ben me dat terdege bewust. Toch had ik er knap last van en mijn stoere levenspartner merkte het natuurlijk ook. Dat zijn nou die ‘verschijnselen’ die alles met ons simpele, zondige menszijn te maken hebben. ‘Als ik zwak ben, ben ik machtig’, was toen niet de eerste gedachte die bij mij op kwam, maar later wel gelukkig. Dan is het zo prachtig als je Gods Woord hebt waar je uit kunt putten. Paulus wist waar hij over sprak, zijn leven gleden bepaald niet moeiteloos voorbij. Hij had een opdracht en ging ervoor en aanvaardde de gevolgen en die

waren niet mals.
2 Korinthe 12, vers 10: “Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden; in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus’ wil. Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig”.
In Galaten 2:20 werkt hij dit verder uit: “Ik ben met Christus gekruisigd; en niet ik maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven”.
Paulus kwam dus ook nogal wat tegen aan zwakheden, maar hij verheugde zich erin omdat Christus hierdoor beter tot Zijn recht kwam in zijn leven. Dat geeft mij weer moed en daar word ik blij van en zet me weer even op mijn geestelijke plek. Hemelburger, wat wil je nog meer? Dank U wel, lieve Vader, voor Uw gedetailleerde Woord van genade.

